VEDLEGG

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Næringsministeren

Stortingets næringskomité
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref	Vår ref	Dato
	6740-4	30. september 2022

Dokument 8:280 S (2021-2022) representantforslag om et krafttak for gründerskap, entreprenørskap og innovasjon i usikre tider

Det vises til brev av 19. september 2022 hvor Stortingets næringskomite ber om vurdering av Dokument 8:280 S (2021-2022), representantforslag fra stortingsrepresentantene Alfred Jens Bjørlo, André N. Skjelstad, Sveinung Rotevatn, Guri Melby og Grunde Almeland (alle V.) om et krafttak for gründerskap, entreprenørskap og innovasjon i usikre tider.

Representantforslaget berører flere departementers ansvarsområder. Svaret er derfor utarbeidet sammen med finansministeren og arbeids- og inkluderingsministeren.

Overordnet bemerkning

Representantene har rett i at vi på flere områder er på vei inn i mer usikre tider. Da må vi være best mulig rustet. I en situasjon hvor både samfunn og økonomi preges av en rekke utfordringer vil jeg være opptatt av gründerskap i samfunnet – og arbeide for at gründere fremdeles skal ha gode rammevilkår for å drive sin aktivitet. Regjeringen har satt seg ambisiøse mål om å kutte klimagassutslippene med 55 prosent innen 2030. I tillegg skal vi få flere i arbeid, øke aktiviteten over hele landet, og øke eksporten med 50 prosent utenom olje og gass – også det innen 2030. Skal vi få til dette må vi tenke nytt og smart. Bidrag fra gründere og oppstartsbedrifter er helt nødvendig for å få dette til.

Nytt næringsliv er viktig for å etablere vekstbedrifter i nye, grønne næringer og i å løse det settet av utfordringer vi står overfor. Jeg mener vi i sum har gode forutsetninger for å få dette til, og jeg vil som representantene fremheve betydningen av gründere og oppstartsbedrifter og av å legge til rette for dem. Jeg har hatt innspillsmøter med gründere, møtt gründere over hele landet og vil legge frem nye tiltak etter hvert.

Postadresse: Postboks 8090 Dep 0032 Oslo
Kontoradresse: Kongens gate 8 Telefon* 22 24 90 90
Org no.: 912 660 680

Heldigvis så er det - per i dag - lite som tyder på at virkelighetsbeskrivelsen som tegnes opp i bakgrunnen for forslaget gir et riktig bilde av situasjonen for gründere i Norge. SSB publiserer statistikk over personer som har etablert foretak. Statistikken viser at det aldri har vært registrert flere som har etablert aksjeselskaper enn i 2021. Unge mellom 16 og 24 år er en av aldersgruppene der veksten har vært sterkest.

Vi har en sterkere gründerkultur i dag enn for bare 10-20 år siden. Vi kan imidlertid ikke ta for gitt at fornyelsen av næringslivet går av seg selv, og jeg vil følge opp dersom utviklingen fremover viser seg å være mindre gunstig enn ønsket.

Jeg vil derfor uansett følge nøye med på den langsiktige utviklingen fremover, ut over den positive utviklingen vi har sett i 2021.

I vurderingen av enkeltforslag har jeg bedt finansministeren gi sin vurdering av forslag 1 og 5 og arbeids- og inkluderingsministeren av forslag 3, 7 og 8 som er innenfor deres respektive ansvarsområder.

Vurdering av enkeltforslag

1.Stortinget ber regjeringen legge frem forslag om å utvide ordningen som gir skattefradrag for investorer som investerer i nystartede bedrifter

Jeg har forelagt spørsmålet for finansministeren, som svarer: «I 2017 ble det innført en særskilt ordning for fradrag i alminnelig inntekt for investeringer i oppstartsbedrifter. Da var beløpsgrensene begrenset til 500 000 kroner per skattyter, og 1,5 mill. kroner per selskap. I forbindelse med Prop. 126 L (2019–2020) *Endringer i skatteloven (økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet)* ble beløpsgrensene utvidet til 1 mill. kroner per skattyter og 5 mill. kroner per selskap. Som et midlertidig tiltak for inntektsårene 2020 og 2021 ble ordningen også utvidet til å gjelde selskapets ansatte og deres nærstående.

Ordningen har vært mindre i bruk enn forventet og mange av de som benytter fradraget, utnytter det ikke fullt ut. Omfanget av fradraget har økt i 2021, trolig som følge av den midlertidige adgangen for ansatte til å benytte ordningen.

Ordningen med oppstartsfradrag er begrunnet i at oppstartsbedrifter kan ha vanskeligere for å skaffe kapital enn mer etablerte bedrifter, blant annet fordi kapitalinnhenting krever at investorene har god kjennskap til bedriften og investeringsprosjektet. Eventuell mangel på slik informasjon kan imidlertid ikke avhjelpes med et skattefradrag. Risiko er en faktor investorene må ta hensyn til når de investerer. Investorene vil kreve kompensasjon for risiko gjennom høyere krav til forventet avkastning.

Fradraget utgjør statsstøtte til selskapene som mottar aksjeinnskudd. Ordningen er utformet innenfor rammen av det alminnelige gruppeunntaket i EØS-avtalens statsstøtteregler. Dette legger begrensninger på hvilke investorer som kan motta fradrag og hvilke selskaper som faller inn under ordningen, og dermed hvilke utvidelser som er mulig innenfor

statsstøtteregelverket. En mulig utvidelse av ordningen vil kunne være å la ordningen gjelde for selskaper med flere ansatte eller høyere omsetning enn i dag. Det vil imidlertid ikke være målrettet dersom hensikten er å styrke investeringer i oppstartsbedrifter. En annen mulig utvidelse er økte beløpsgrenser per skattyter eller per selskap, men dette vil trolig ha liten effekt da få av de som benytter fradraget, utnytter hele beløpet. Det vil generelt ikke være særlig målrettet å utvide ordningen dersom problemet er at investorene ikke har tilstrekkelig informasjon om potensialet i bedriftene eller at investeringene anses som for risikable. En utvidelse av fradraget anses derfor som et lite hensiktsmessig tiltak for å styrke gründerskap og innovasjon, men kan derimot kunne føre til økt grad av feilinvesteringer i økonomien.»

2. Stortinget ber regjeringen legge til rette for at det blir enklere for småbedrifter og nystartede bedrifter å få tilgang til kontrakter i offentlig sektor, blant annet gjennom økt bruk av innovative anskaffelser i stat, fylkeskommuner og kommuner.

I Hurdalsplattformen har regjeringen uttrykt store ambisjoner på anskaffelsesfeltet. Vi har igangsatt flere større arbeider. Det er stort potensial innenfor anskaffelsesregelverkets rammer til å inngå kontrakter om innovative løsninger med små og nystartede bedrifter. Innovasjon kan for eksempel oppnås ved å være åpen for å ta i bruk nye løsninger, og ikke å låse seg til eksisterende teknologi. Dette er kanskje særlig viktig i forbindelse med grønn omstilling. Viktige stikkord for å oppnå økt innovasjon, er økt kompetanse, mer samarbeid og bedre muligheter for spredning av nyutviklede løsninger.

For å bidra til dette tilbyr *Direktoratet for forvaltning og økonomistyring* (DFØ) veiledning, maler og eksempler. Det skal hjelpe innkjøpere med å stimulere til innovasjon og utvikling av nye fremtidsrettede løsninger, for eksempel innenfor miljøteknologi eller velferdsteknologi. DFØ administrerer også StartOff, en ordning som tilbyr veiledning og prosjektstøtte til oppdragsgivere og leverandører ved gjennomføring av startup-vennlige anskaffelser. DFØs veiledning er tilgjengelig på hjemmesiden anskaffelser.no som grunnlag for innkjøpere som ønsker å bruke anskaffelsesreglene for å bidra til nytenking i leverandørmarkedet.

Leverandørutviklingsprogrammet (LUP) er også en viktig bidragsyter på dette feltet. Regjeringen gir årlige midler til programmet, som er en pådriver for at statlige og kommunale virksomheter skal skape innovasjon gjennom sine anskaffelser. LUP har siden starten i 2010 bistått kommunale og statlige virksomheter med over 200 innkjøp og utviklet metoden for innovative offentlige anskaffelser. Programmet skal sørge for at flere offentlige virksomheter tar i bruk og innarbeider innovative anskaffelser som varig praksis.

3. Stortinget ber regjeringen gjøre det enklere for småbedrifter og gründerbedrifter å rekruttere arbeidskraft fra land utenfor EØS-området, blant annet gjennom enklere, mer samordnet og smidig saksbehandling i Utlendingsdirektoratet, og ta initiativ til at det utarbeides en felles nordisk strategi for å tiltrekke seg internasjonal arbeidskraft.

Jeg har forelagt spørsmålet for arbeids- og inkluderingsministeren, som svarer: «Det er bred politisk enighet om at arbeidsinnvandring fra land utenfor EØS (tredjeland) skal være

behovsstyrt og kontrollert. Rekruttering av arbeidskraft fra tredjeland skal heller ikke fortrenge norske arbeidstakere eller arbeidskraft fra EØS. Det stilles derfor en rekke dokumentasjonskrav som skal sikre en behovsstyrt og kontrollert arbeidsinnvandring fra tredjeland, samt at arbeidstakerne kan forsørge seg selv og ikke blir en belastning for det norske velferdssystemet.

Søkeren må i forbindelse med søknaden om oppholdstillatelse dokumentere at han eller hun har et konkret tilbud om arbeid på heltid i Norge, og at vedkommende har en fagkompetanse som er relevant for stillingen. Det er også en forutsetning at lønns- og arbeidsvilkårene ikke er dårligere enn det som er vanlig i Norge. I yrker med lovfestede kvalifikasjonskrav må søkeren også dokumentere at vedkommende har fått godkjenning eller autorisasjon fra relevante fagmyndigheter.

Søknad om oppholdstillatelse kan fremmes elektronisk via Utlendingsdirektoratets digitale søknadsportal. Det gjelder også en årlig kvote for faglærte på 5 000 tillatelser for å legge til rette for rask rekruttering av nødvendig fagkompetanse fra tredjeland. Faglærte som omfattes av kvoten, gis oppholdstillatelse etter en forenklet prosedyre hvor det ikke stilles krav til en individuell vurdering av om stillingen kan besettes av innenlandsk eller EØS-arbeidskraft (arbeidsmarkedsvurdering). Faglærtkvoten har hittil aldri blitt fylt opp, som innebærer at alle arbeidsinnvandrere med relevant kompetanse og et arbeidstilbud med norske lønns- og arbeidsvilkår har fått oppholdstillatelse til å arbeide i Norge.

Regjeringen har lagt til rette for at arbeidsgivere kan rekruttere høyt kvalifisert arbeidskraft fra tredjeland. Det er også gjort forenklinger i søknadsprosessen, og det jobbes kontinuerlig med å korte ned ventetiden slik at faglærte kan komme raskt i arbeid.»

4. Stortinget ber regjeringen gjennomføre en statlig risikokapitalreform, med sikte på å tette kapitalgapet gjennom å styrke den tilgjengelige kapitaltilgangen for tidligfasebedrifter.

Jeg vil innledningsvis vise til at en bred evaluering av oppstartsfinansieringen i Innovasjon Norge nylig ble gjennomført av analyseselskapet Menon. Den peker på at gapet mellom Norge og de øvrige skandinaviske landene, når det gjelder kapital i de tidligste fasene, er blitt stadig mindre de siste årene. Evalueringen er tydelig på at tilgangen på kapital i Norge fra private har økt betydelig det siste tiåret. Dette viser etter min vurdering at mulighetene for tilgang til kapital for oppstartsbedrifter i Norge har styrket seg de senere år.

Det er for øvrig planlagt og gjennomført endringer i virkemidlene for risikokapital de senere årene. Dette gjelder nasjonale virkemidler og det forestående medlemskapet i risikokapitalvirkemidlene under InvestEU. Regjeringen gjennomfører høsten 2022 en evaluering av Investinor og de fem mandatene selskapet forvalter. Dette tilsier at det gjøres en gjennomgang av disse risikokapitalvirkemidlene slik det også er varslet i Hurdalsplattformen. Samlet gir disse grepene godt grunnlag for å vurdere statens tilrettelegging for tilgang til risikokapital. I videreutviklingen av virkemiddelapparatet er jeg opptatt av å gjennomgå det tilbudet virkemiddelapparatet har, og vurdere justeringer ut fra dette. Jeg tar sikte på å peke ut en retning for videreutviklingen av virkemiddelapparatet før jul.

5. Stortinget ber regjeringen om å utvide opsjonsordningen slik at flere nystartede vekstbedrifter kan benytte opsjoner som virkemiddel for å rekruttere og holde på kompetanse.

Jeg har forelagt spørsmålet for finansministeren, som svarer: «En særskilt opsjonsskatteordning for små oppstartsselskap ble innført fra 1. januar 2018 og deretter utvidet i flere omganger. Ordningen ble lite brukt. Fra 1. januar 2022 ble den derfor erstattet av en ny ordning for skattlegging av ansatteopsjoner i selskap i oppstarts- og vekstfasen. Forslaget ble fremmet av regjeringen Solberg i Prop. 1 LS (2021–2022) kapittel 4 av og opprettholdt av regjeringen Støre i Prop. 1 LS Tillegg 1 (2021–2022).

Den nyinnførte ordningen anses enklere, gunstigere og mer forutsigbar enn den gamle. Den omfatter også langt flere nystartede selskap. Selskapet kan ha opptil 50 ansatte (gjennomsnittlige årsverk), balansesum og samlede driftsinntekter opptil 80 mill. kroner, og det kan være opptil ti år gammelt i tildelingsåret. Det ble anslått at om lag 58 000 av i alt 114 000 ikke-finansielle aksjeselskap med minst én ansatt oppfyller disse kriteriene, det vil si om lag halvparten av selskapene. I proposisjonen fra regjeringen Solberg uttrykker departementet at «det ikke er hensiktsmessig at ordningen, som er ment for en begrenset gruppe selskap, skal omfatte en større andel enn dette. Det ville svekke intensjonen med ordningen».

Det gjøres oppmerksom på at opsjonsskatteordningen for selskap i oppstarts- og vekstfasen er statsstøtte etter EØS-avtalens statsstøtteregler, jf. EØS-avtalen artikkel 61. Eventuelle endringer må derfor notifiseres til og godkjennes av ESA før de kan tre i kraft.»

6. Stortinget ber regjeringen gjennomgå dagens finansieringsordninger for bedrifter i oppstarts- og vekstfasen med formål om å utrede om disse stiller for høye krav til personlig kausjon og egenkapital.

Menon har akkurat evaluert oppstartsvirkemidlene hos Innovasjon Norge, inkludert oppstartslån og kravene til kausjon og egenkapital. Menons konklusjon er at dette er virkemidler der det offentlige tar betydelig risiko og at kravene til kausjon og egenkapital er viktige. De anbefaler imidlertid at Innovasjon Norge kan vurdere å ta større risiko i fremtiden, men at man må innhente mer erfaring fra ordningen først. Evalueringen er nå til vurdering hos Innovasjon Norge og i departementet og temaet vil da gjennomgås i den forbindelse.

7. Stortinget ber regjeringen utrede hvordan man i større grad kan legge til rette for at personer med lav inntekt og/eller løs arbeidslivstilknytning skal få muligheter til å starte egen virksomhet, og at egenetablering i større grad tas i bruk som arbeidsinkluderingsverktøy.

Jeg har forelagt spørsmålet for arbeids- og inkluderingsministeren, som svarer: «Det finnes ulike ordninger i Arbeids- og velferdsetaten for etablering av egen virksomhet.
Det er mulig å kombinere dagpenger med etablering av egen virksomhet i inntil tolv måneder. For personer som mottar arbeidsavklaringspenger er det mulig å kombinere ytelsen med etablering av egen virksomhet i inntil seks måneder mens man er i en

utviklingsfase og/eller tre måneder mens man er i en oppstartfase av etableringen. Etablering av egen virksomhet i kombinasjon med overgangsstønad til enslig far eller mor følger samme regler som for dagpenger. Det er et krav i alle ordningene at etableringen må være ny og at det må føre til at vedkommende blir selvforsørget. For mottakere av arbeidsavklaringspenger kan dette kravet også oppfylles dersom vedkommende sannsynligvis vil kombinere inntekt fra virksomheten med gradert uføretrygd. Videre må det innhentes en næringsfaglig vurdering av etableringsplanene fra fylkeskommune, kommune eller annen kompetent instans.

Det er relativt få arbeidssøkere som benytter seg av muligheten for å kombinere dagpenger med etablering av egen virksomhet. I årene 2018, 2019 og 2020 var det om lag 950 personer som til enhver tid hadde et løpende vedtak om dagpenger i kombinasjon med egenetablering, i 2021 var antallet 1 200. Det lot seg ikke gjøre innen fristen fra næringskomiteen å sammenstille tall manuelt for hvor mange med arbeidsavklaringspenger som etablerer egen virksomhet under stønadsperioden. Arbeids- og velferdsetaten har grunn til å anta at omfanget er begrenset. For enslige forsørgere som mottar overgangsstønad er omfanget svært begrenset, med et omfang de siste årene på om lag ti brukere i gjennomsnitt.

I noen fylker gjennomføres det arbeidsmarkedsopplæringskurs der deltakerne får opplæring i å etablere egen virksomhet. Kursene retter seg mot arbeidssøkere som har en konkret forretningsidé, relevant bakgrunn og et ønske om å etablere egen bedrift. Det er NAV-kontoret som vurderer bruk av tiltak ut fra den enkeltes behov.

Det eksisterer lite forskningsbasert kunnskap om erfaringer med mulighet for etablering av egen virksomhet mens man mottar ytelser fra Arbeids- og velferdsetaten og om effekter av ordningene. Sysselsettingsutvalget (NOU 2021: 2) mente at det bør vurderes å forsterke bruken av etablererstøtte som et virkemiddel for arbeidsledige eller rettet mot gründervirksomhet mer generelt, men la også til at det er behov for mer kunnskap om effekter av etablererstøtte. Regjeringen ser det som hensiktsmessig at det innhentes mer kunnskap om dette før det tas stilling til om det bør legges til rette for at flere med lav inntekt og/eller løs arbeidslivstilknytning kan få mulighet til å starte egen virksomhet.»

8. Stortinget ber regjeringen utrede lovfesting av permisjonsrettigheter for ansatte som ønsker å ta permisjon fra jobb for å starte egen virksomhet, herunder også se på muligheten for å gradere permisjonen, og vurdere å utrede om det kan etableres egne ordninger for å kompensere tap av lønnsinntekt i perioden man etablerer egen virksomhet.

Jeg har forelagt spørsmålet for arbeids- og inkluderingsministeren, som svarer: «Når det gjelder permisjonsrettigheter, åpner arbeidsmiljøloven for dette i nærmere angitte situasjoner. Rett til permisjon gjelder i forbindelse med svangerskap, fødsel, sykdom og enkelte omsorgsoppgaver, og i forbindelse med utdanning, militærtjeneste mv. og utøvelse av offentlige verv. Reglene om permisjon skal ivareta ulike hensyn, der behovet for permisjon blant annet må veies opp mot den ulempe det vil være for arbeidsgiver at en arbeidstaker blir

borte fra arbeid i en kortere eller lengre periode. Det foreligger ingen planer om å utvide dagens permisjonsrettigheter slik representantene her foreslår.»

9. Stortinget ber regjeringen utrede etableringen av et gründerpanel etter dansk modell. Panelet skal fremme forslag og anbefalinger til hvordan det kan gjøres enklere og mer attraktivt for gründere å starte ny virksomhet, og hvordan flere nye virksomheter kan ta neste skritt og vokse seg større.

På samme måte som jeg har møtt etablert næringsliv i hele landet har jeg møtt mange gründere og oppstartsbedrifter i Norge. Vi har etter hvert fått et godt utbygd økosystem for gründere i mange norske byer, både med og uten offentlig støtte, som omfatter både klynger, akseleratorer og miljøer som *Startuplab*, *Startup Norway* og *TheFactory*. Jeg har gjort meg kjent med flere av disse miljøene og lyttet til deres innspill og forslag.

Forslaget om et gründerpanel er spennende. En forutsetning for videreutviklingen av en god gründerpolitikk er at man lytter til gründere og deres erfaringer. Og jeg er godt i gang. Jeg har allerede opprettet en gruppe bestående av gründere og investorer med ulike erfaringer og gjennomførte i sommer første møte - og jeg skal møte dem på ny før jul. På samme måte som i det danske gründerpanelet er også investorsiden representert. Det er verdifullt for å få frem perspektivene også fra «etterspørselssiden» når vi skal finne frem til helhetlige løsninger. Jeg mener dette er en løsning som sikrer tett kontakt og fleksibilitet.

10. Stortinget ber regjeringen gjenoppta arbeidet med å forenkle eksisterende regelverk som ble igangsatt av forenklingsutvalget, med formål om å sikre at næringslivet ikke påføres unødvendige byrder.

Forenklingsarbeidet for næringslivet har hatt bred politisk tilslutning, og ulike regjeringer har de siste årtier hatt ambisjoner på området. Siden 2011 har det vært satt kvantitative mål for arbeidet, det vil si hvor store besparelser for næringslivet som skulle oppnås. Jeg viser til rapportene *Forenklingsarbeidet for næringslivet 2011–2017* og *Forenklingsarbeidet for næringslivet 2017–2021* som er utgitt av Nærings- og fiskeridepartementet.

Denne regjeringen har for denne stortingsperioden satt som mål å redusere næringslivets kostnader knyttet til pålagte regler og utfylling av offentlige skjemaer med 11 mrd. kroner innen 2025. Forenklingsarbeidet handler om å forenkle eksisterende regelverk og å gjøre det lettere for bedrifter å håndtere nødvendige rapporteringsplikter.

Forenklingsutvalget som ble nedsatt av regjeringen Solberg like før regjeringsskiftet høsten 2021, startet ikke arbeidet. Regjeringen valgte heller å etablere en interdepartemental arbeidsgruppe som skal følge opp forenklingsarbeidet for perioden 2021–2025. Denne operative arbeidsgruppen skal kartlegge pågående og planlagte tiltak i forvaltningen, løpende motta innspill fra næringslivet og få disse vurdert av ansvarlig departement samt å bidra til fremdrift og gjennomføring av de tiltakene som anbefales. Arbeidet ledes av Nærings- og fiskeridepartementet, i tillegg deltar Finansdepartementet og Kommunal- og

distriktsdepartementet. For å sikre god dialog med næringslivet har jeg etablert en referansegruppe med næringslivets organisasjoner som jeg møter regelmessig. Denne gruppen gir blant annet konkrete innspill som kan bidra til å nå forenklingsmålet. Jeg leder dette arbeidet, og målet er å gjennomføre flest mulig samfunnsnyttige forenklingsforslag.

Regelrådet, som Venstre var en pådriver for å etablere, utgjør et annet viktig virkemiddel i forenklingsarbeidet. Regelrådet skal bidra til at næringslivet ikke påføres unødvendige byrder gjennom nytt eller endret regelverk. Med unødvendige byrder menes plikter som regelverket setter, og som kan fjernes eller gjøres mindre belastende uten at det påvirker måloppnåelsen. Regelrådets virksomhet er nylig evaluert der det konkluderes med at Regelrådet bør fortsette sitt arbeid, hovedsakelig innenfor nåværende rammer og mandat. Videre heter det i evalueringen at Regelrådet fyller en viktig rolle i norsk offentlig forvaltning, og er en funksjon som er anbefalt av OECD og som er på plass i sammenlignbare land.

11. Stortinget ber regjeringen legge til rette for at førstelinjetjenesten til gründere styrkes, og at man har en tydelig målsetting om i størst mulig grad å sørge for et sømløst virkemiddel-apparat for gründere på tvers av forvaltningsnivåer.

Jeg deler representantenes observasjon og oppfatning av at det er behov for videre tiltak. Virkemiddelapparatet er i sum for komplekst og framstår for lite brukervennlig. Det er derfor behov for forenkling for bedre å møte de behov dagens og morgendagens næringsliv har. Områdegjennomgangen av det næringsrettede virkemiddelapparatet som ble gjennomført i perioden 2017-2019 har vist at mange av kundene bruker flere dagsverk både på å orientere seg om hvilke virkemidler som er riktig for dem og på å utforme søknaden. Regjeringens ambisjon er at brukerne skal møte én vei inn til det næringsrettede virkemiddelapparatet. Brukervennligheten kan bedres både gjennom forenkling, tilgjengeliggjøring og bedret effekt på tvers av aktørene – og dette vil i stor grad gavne oppstartsbedrifter.

Det er allerede igangsatt flere initiativ for å forenkle og bedre brukervennligheten hos de næringsrettede virkemiddelaktørene. For eksempel er det igangsatt et tiltak for å gi Innovasjon Norge ansvar for felles førstelinjetjeneste inkludert henvisningskompetanse til øvrig virkemiddelapparat. Det er videre gitt et oppdrag til Innovasjon Norge om å opprette en digital inngang til virkemiddelapparatet sammen med Forskningsrådet, Eksportfinansiering Norge og Siva. En pilot av løsningen er igangsatt, og her deltar bl.a. Agder og Vestland fylkeskommune.

Ut over at virkemiddelapparatet spiller en viktig rolle, er regjeringen fullt klar over at gründere har tjenestebehov ved etablering som krever smarte og koordinerte løsninger fra det offentlige, også fra aktører utenfor virkemiddelapparatet. En samlet informasjon og veiledning etterlyses av mange gründere. Det jobbes derfor med utvikling av sammenhengende tjenester på flere områder. Et eksempel på dette er tiltaket *Starte og drive en bedrift/Start and run Business* i regi av Brønnøysundregisteret (Altinn). Løsningen er ment å forenkle gjennom å se stegene den næringsdrivende må gjennom i sammenheng og gi bedre oversikt ved etablering av næringsvirksomhet. Et tilsvarende eksempel på bedre etablerertjenester er at Brønnøysundregistrene nå legger til rette for at etableringsprosessen

skal blir smidigere og enklere ved at hele prosessen fra stiftelse, opprettelse av bankkonto, bekreftelse av aksjekapital og til registrering kan samordnes i en digital brukerflate.

Jeg mener de tiltakene som er igangsatt og arbeidet med den videre utviklingen av virkemiddelapparatet i sum vil følge opp det forslagstillerne her etterlyser.

12. Stortinget ber regjeringen sørge for at Norge har en strategi for å sikre at norske gründere og mindre bedrifter får økt tilgang på internasjonal kapital for å skalere sine løsninger, blant annet gjennom å sikre at det offentlige virkemiddelapparatet har tilstrekkelige ressurser og kompetanse til å bistå norske småbedrifter og gründere i mobilisering og søknadsprosesser inn mot EUs investeringsprogrammer rettet mot entreprenørskap og nye næringer.

Regjeringen fører en politikk med stor bredde for å sikre tilgangen til kapital for lønnsomme investeringer. Hovedvirkemiddelet er å sørge for et velfungerende privat kapitalmarked, jf. også omtalen i Meld. St. 12 (2021–2022) *Finansmarkedsmeldingen 2022*. Offentlige ordninger skal også bidra med kapital til forventede lønnsomme deler av norsk næringsliv som ikke lett finner finansiering i markedet. Her vil virkemidlene som er nevnt under punkt 4 spille en viktig rolle. De ulike norske virkemiddelaktørene er også gitt en sentral rolle i å veilede og tilrettelegge for at norske gründere og bedrifter bruker tilbudet som er tilgjengelig gjennom norsk deltakelse i en rekke EU-ordninger og gjennom det nordiske samarbeidet. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med forslag til bevilgninger til dette formålet i Prop. 1 S (2022-2023) *Nærings- og fiskeridepartementet*.

Med vennlig hilsen

Jan Christian Vestre